

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
БАХМУТСЬКИЙ РАЙОННИЙ ВІДДІЛ ПОЛІЦІЇ

вул. Злагоди, 2, м. Костянтинівка, Донецька область, 85114
bahmvp@dn.police.gov.ua
Ідентифікаційний код 40109058

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Костянтинівка Донецької області .

«30» липня 2024 року

Слідчий СВ Бахмутського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Донецькій області старший лейтенант поліції Євтушенко Кирило Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12014050150001826 від 07.08.2014 за ч. 2 ст. 15, п.п. 1, 5 ч. 2 ст. 115 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до вимог ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ходаковського Семена Семеновича, 25 березня 1978 року народження, уродженця м. Артемівськ (нині Бахмут), громадянина України, із вищою освітою, не працюючого, раніше не судимого, не одруженого, на утриманні малолітніх та неповнолітніх дітей не маючого, який зареєстрований за адресою: Донецька область, Артемівський (нині Бахмутський) район, м. Артемівськ (нині Бахмут) вул. Благовіщенська, буд. 4, кв. 9

про те, що він підозрюється у вчиненні закінченого замаху на умисне вбивство двох або більше осіб, вчиненому способом, небезпечним для життя багатьох осіб, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, п.п. 1, 5 ч. 2 ст. 115 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що на початку квітня 2014 року, на території Донецької області України, громадянином Російської федерації Гіркіним І.В. та іншими невстановленими особами для насильницького підтримання влади незаконної самопроголошеної так званої «донецької народної республіки» (далі «днр») було створено непередбачене законами України збройне формування, яке мало організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархію та дисципліну, були озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мали тяжке військово озброєння та військову техніку.

Крім того в зазначеному формуванні було визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі

ставились завдання щоденної діяльності, яка полягала в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур днр, придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння правоохоронним органам державної виконавчої влади України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких і особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокувались в різних населених пунктах та місцевостях Донецької області та мали загальну координацію керівництва.

Так, відповідно до Указу Виконуючого обов'язки Президента України, Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року №405/2014, для захисту територіальної цілісності України від збройної агресії з боку Російської Федерації, було прийнято рішення увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», що фактично свідчило про початок Антитерористичної операції в східній областях України (далі АТО), в тому числі і в Донецькій області.

В травні 2014 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, у структурі обласного управління внутрішніх справ Дніпропетровської області було створено батальйон патрульної служби міліції особливого призначення «Артемівськ» (далі БПСМОП «Артемівськ»), для захисту територіальної цілісності, виконання завдань, визначених Законом України «Про боротьбу з тероризмом» та несення служби по охороні громадського порядку в районах проведення АТО, який також керувався законом України «Про міліцію» та виконував завдання згідно зазначеного закону.

На підставі вказівок Міністерства внутрішніх справ України від 03.06.2014 №9770 дск та від 15.06.2014 №11797/Яр, а також вказівок Головного управління Міністерства внутрішніх справ в Дніпропетровській області від 05.08.2014 №278 о/с дск особовий склад БПСМОП «Артемівськ» було відряджено до міста Ізюм, Харківської області, після чого особовий склад зазначеного підрозділу, на підставі наказу командування штабу АТО було передислоковано до міста Артемівськ (нині Бахмут) Донецької області для проведення контррозвідувальних дій.

06 серпня 2014 року, в вечірній час доби, близько 22 години 00 хвилин Ходаковський Семен Семенович, 25.03.1978 року народження, маючи з собою вогнепальну зброю та боеприпаси, а саме: мисливський карабін «Форт-202» №ВІ 067023, калібру 7,62 (7,62x39), підствольний гранатомет до вищезазначеної зброї, патрони калібру 7,62x39 точна кількість яких досудовим розслідуванням не встановлена, але в кількості не менше 496 штук, гранати Ф-1, РГД-5, ВОГ-25, точна кількість яких досудовим розслідуванням не встановлена, але в загальній кількості не менше 7 штук, прибув до приміщення квартири за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, квартира 9, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область, де на той час проживала його колишня дружина Ходаковська Тетяна Олександрівна, 10.08.1978 року народження, разом зі спільними з Ходаковським С.С. дітьми, а саме: Ходаковським Олександром

Семеновичем, 27.05.1998 року народження та Ходаковською Дар'єю Семенівною, 29.06.2006 року народження.

07 серпня 2014 року, у другій половині доби, близько 15 години 00 хвилин за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, квартира 9, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область, з метою перевірки оперативної інформації щодо місцеперебування за вищезазначеною адресою озброєної особи, а саме Ходаковського Семен Семенович, 25.03.1978 року народження, прибули працівники БПСМОП «Артемівськ», в кількості 5 чоловік, а саме: Сіленко Руслан Володимирович, 01.08.1975 року народження, Буняк Андрій В'ячеславович, 03.05.1980 року народження, Рязський Андрій Олександрович, 15.11.1979 року народження, Журавський Сергій Станіславович (повні анкетні дані досудовим розслідуванням не встановлені) та ще одна особа, яка досудовим розслідуванням також не встановлена.

Далі, Сіленко Р.В., Буняк А.В., Рязський А.О. та не встановлена досудовим розслідуванням особа, зайшли до приміщення під'їзду за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область та піднялись на другий поверх, де розташовувалась квартира № 9, в якій можливо перебував Ходаковський С.С., при цьому Журавський С.С. залишався біля входу до під'їзду.

Після чого, невстановлений досудовим розслідуванням співробітник БПСМОП «Артемівськ», постукав у двері та повідомив, що це працівники міліції України, зазначивши при цьому про необхідність відкриття вхідних дверей.

Не отримавши відповідь, працівники БПСМОП «Артемівськ» прийняли рішення опитати сусідів, які живуть на поверх вище і впевнившись, що Ходаковський С.С. може перебувати за вказаною адресою, повернулись до квартири №9, в якій перебував Ходаковський С.С.

У подальшому, співробітник БПСМОП «Артемівськ» Сіленко Руслан Володимирович, 01.08.1975 року народження, підійшов до вхідних дверей квартири №9, постукав в двері та повідомив, що це працівники міліції України та про необхідність відкриття дверей. При цьому співробітники БПСМОП «Артемівськ» Буняк Андрій В'ячеславович, 03.05.1980 року народження та Рязський Андрій Олександрович, 15.11.1979 року народження перебували поруч з Сіленком Р.В.

В цей час, Ходаковська Т.О., яка перебувала в квартирі, подивилась у двірне вічко та повідомила свого колишнього чоловіка Ходаковського С.С. про чоловіків у камуфльованій формі та з вогнепальною зброєю в руках, на що останній, у відповідь, зазначив про те, що відчиняти вхідні двері не потрібно, а також про те, щоб Ходаковська Т.О. взяла з собою дітей – Ходаковського О.С. та Ходаковську Д.С., та пішла до спальної кімнати.

В цей момент, Ходаковський С.С., перебуваючи в приміщенні вказаної квартири, взявши до рук вогнепальну зброю, яку приніс з собою раніше, а саме мисливський карабін «Форт-202» №ВІ 067023, калібру 7,62 (7,62x39), діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та свідомо бажаючи їх настання, маючи намір на умисне вбивство двох або більше осіб, здійснив не менше 3 пострілів у бік вхідних дверей в квартиру, за якими знаходились Сіленко Р.В., а також Буняк А.В та Рязський А.О., які перебували поруч із ним. Внаслідок здійснених Ходаковським С.С. пострілів в бік вхідних

дверей, Сіленку Р.В. були заподіяні вогнепальні поранення, а Буняк А.В та Ряжський А.О., з причин, які не залежали від волі Ходаковського С.С. не отримали поранень у зв'язку з тим, що безпосередньо в момент пострілу перебували з боку від Сіленка Р.В., а саме під стіною біля дверей, що унеможливило фактичне отримання ними поранень.

При цьому Ходаковський С.С., враховуючи його багаторічну службу у підрозділах міліції особливого призначення, усвідомлював, що обраний ним спосіб вбивства двох або більше осіб з числа співробітників БПСМОП «Артемівськ», є небезпечним для життя багатьох осіб, діяв свідомо, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки від застосування ним вогнепальної зброї в бік співробітників БПСМОП «Артемівськ», які перебували біля вхідних дверей квартири багатоквартирного будинку, і хоча не бажав, але свідомо припускав їх настання, все одно застосував такий спосіб вбивства, який був небезпечним для життя не тільки співробітників БПСМОП «Артемівськ», а й інших осіб, які проживали у багатоквартирному будинку за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область.

Після цього, співробітники БПСМОП «Артемівськ» Буняк А.В та Ряжський А.О., з метою недопущення виходу Ходаковського С.С. з квартири, піднялися на міжповерховий майданчик між 2 та 3 поверхом та з певною періодичністю, вели стрілецький бій з Ходаковським С.С., а Сіленко Р.В., тим часом, сповз на перший поверх будинку, після чого за допомогою інших співробітників БПСМОП «Артемівськ» був витягнутий з приміщення будинку у двір, для надання домедичної допомоги.

Таким чином, Ходаковський С.С. діючи з прямим умислом на вбивство двох або більше осіб і непрямим умислом щодо вбивства вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб, усвідомлюючи можливість спричинення смерті й іншим особам, здійснив замах на умисне вбивство Сіленка Р.В, Буняка А.В та Ряжського А.О., тобто виконав усі дії, які вважав необхідними для доведення кримінального правопорушення до кінця, але кримінальне правопорушення не було закінчено з причин, які не залежали від його волі.

Продовжуючи реалізовувати свій прямий умисел спрямований на заподіяння смерті двом або більше особам, Ходаковський С.С., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та свідомо бажаючи їх настання, з метою умисного вбивства двох або більше осіб, використовуючи раніше зазначену вогнепальну зброю, з вікна квартири, в якій він перебував, відкрив вогонь по співробітникам БПСМОП «Артемівськ» Гонських Максиму Олексійовичу, 01.03.1992 року народження та Редьку Володимиру Вікторовичу, 27.03.1959 року народження, а також іншим співробітникам зазначеного підрозділу, які досудовим розслідуванням не встановлені, котрі прибули для надання допомоги раніше прибулим співробітникам БПСМОП «Артемівськ» та перебували у дворі багатоквартирного будинку за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область.

Далі, Ходаковський С.С. керуючись єдиним умислом спрямованим на умисне вбивство співробітників БПСМОП «Артемівськ», не встановлений досудовим розслідуванням час, продовжував стрілецький бій із співробітниками БПСМОП «Артемівськ», які перебували на території двору

будинку за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область та з метою реалізації свого злочинного умислу, неодноразово змінював позицію для ведення вогню.

При цьому, Ходаковський С.С., враховуючи його багаторічну службу у підрозділах міліції особливого призначення, усвідомлював, що обраний ним спосіб вбивства двох або більше осіб з числа співробітників БПСМОП «Артемівськ», є небезпечним для життя багатьох осіб, діяв свідомо, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки від застосування ним вогнепальної зброї в бік співробітників БПСМОП «Артемівськ», які перебували у дворі багатоквартирного будинку, і хоча не бажав, але свідомо припускав їх настання, все одно застосував такий спосіб вбивства, який є небезпечним для життя не тільки співробітників БПСМОП «Артемівськ», а й інших осіб, які перебували або могли перебувати у дворі багатоквартирному будинку за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область.

Продовжуючи реалізовувати свій прямий умисел, спрямований на заподіяння смерті Гонських М.О. та Редьки В.В., а також іншим співробітникам БПСМОП «Артемівськ», які досудовим розслідуванням не встановлені та які перебували у дворі вказаного будинку, Ходаковський С.С., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та свідомо бажаючи їх настання, з метою умисного вбивства двох або більше осіб, застосував в бік Гонських М.О. та Редьки В.В., а також інших співробітників БПСМОП «Артемівськ», які перебували у дворі багатоквартирного будинку за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область, не встановлений досудовим розслідуванням тип гранат, з числа тих які мав при собі, у кількості не менше 3 штук. Одна з бойових гранат, які застосовував Ходаковський С.С. (яка саме досудовим розслідуванням не встановлено), фактично впала біля Гонських М.О., але останній достатньо швидко зреагував, відкинувши її від себе. Внаслідок вибуху однієї із застосованих Ходаковським С.С. гранат (якої саме досудовим розслідуванням не встановлено) співробітником БПСМОП «Артемівськ» Гонських М.О. отримано дотичне поранення голови.

При цьому Ходаковський С.С., враховуючи його багаторічну службу у підрозділах міліції особливого призначення, усвідомлював, що обраний ним спосіб вбивства двох або більше осіб з числа співробітників БПСМОП «Артемівськ», є небезпечним для життя багатьох осіб, діяв свідомо, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки від застосування бойових гранат (*радіус розльоту уламків ручної протипіхотної оборонної гранати Ф-1 – 200 метрів, та кількість уламків до 300 од.; радіус розльоту уламків наступальної ручної гранати РГД-5 – 25 метрів*) у дворі багатоквартирного будинку, і хоча не бажав, але свідомо припускав їх настання, все одно застосував такий спосіб вбивства, який є небезпечним для життя не тільки працівників БПСМОП «Артемівськ», а й інших осіб, які перебували, або могли перебувати у дворі багатоквартирного будинку за адресою: вулиця Благовіщенська, будинок 4, місто Артемівськ (нині Бахмут), Донецька область.

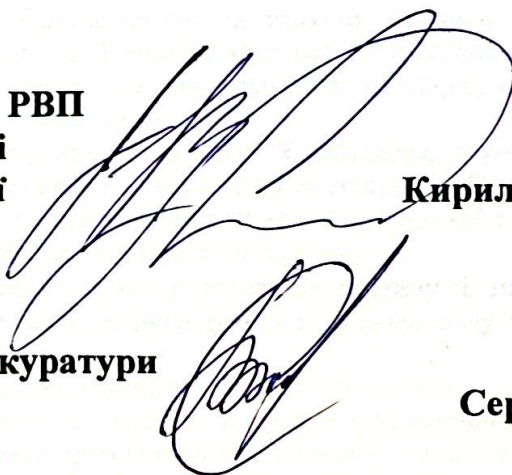
Таким чином, Ходаковський С.С. діючи з прямим умислом на вбивство двох або більше осіб і непрямим умислом щодо вбивства вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб, усвідомлюючи можливість

спричинення смерті й іншим особам, здійснив замах на умисне вбивство Гонських М.О. та Редька В.В., а також інших співробітників БПСМОП «Артемівськ», які досудовим розслідуванням не встановлені, тобто виконав усі дії, які вважав необхідними для доведення кримінального правопорушення до кінця, але кримінальне правопорушення не було закінчено з причин, які не залежали від його волі.

В результаті протиправних дій Ходаковського С.С., Сіленку Р.В. спричинено тілесні ушкодження середнього ступеню тяжкості, у вигляді: вогнепального наскрізного поранення задньої поверхні верхньої третини правого стегна, вогнепальне наскрізне поранення медіальної поверхні верхньої третини лівого стегна, вогнепальне наскрізне поранення мошонки, а Гонських М.О. спричинено тілесні ушкодження, у вигляді мінно-вибухової травми, дотичного поранення волосистої частини голови.

Таким чином, Ходаковський Семен Семенович, 25.03.1978 р.н., обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, п.п. 1, 5 ч. 2 ст. 115 КК України, тобто в закінченому замаху на умисне вбивство двох або більше осіб, вчиненому способом, небезпечним для життя багатьох осіб.

Слідчий СВ Бахмутського РВП
ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції

Кирило ЄВТУШЕНКО

Прокурор
Бахмутської окружної прокуратури
Донецької області

Сергій БУРЛАЧУК

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права та обов'язки підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ (_____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » липня 2024 року.

Захисник: _____ (_____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » липня 2024 року.

Права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину.

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»:

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів

взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудоим кодексом України для виду режиму виправно-трудої колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту:

Особа, взята під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Порядок, умови та наслідки укладання угод про примирення та про визнання винуватості

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

- 1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;
- 2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів;
2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні, в якому бере участь потерпілий, не допускається.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого - обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого - обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Стаття 476. Наслідки невиконання угоди

1. У разі невиконання угоди про примирення або про визнання винуватості потерпілий чи прокурор відповідно мають право звернутися до суду, який затвердив таку угоду, з клопотанням про скасування вироку. Клопотання про скасування вироку, яким затверджена угода, може бути подано протягом встановлених законом строків давності притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення відповідного кримінального правопорушення.

2. Клопотання про скасування вироку, яким затверджена угода, розглядається в судовому засіданні за участю сторін угоди з повідомленням інших учасників судового провадження. Відсутність інших учасників судового провадження не є перешкодою для судового розгляду.

3. Суд своєю ухвалою скасовує вирок, яким затверджена угода, якщо особа, яка звернулася з відповідним клопотанням, доведе, що засуджений не виконав умови угоди. Наслідком скасування вироку є призначення судового розгляду в загальному порядку або направлення матеріалів провадження для завершення досудового розслідування в загальному порядку, якщо угода була ініційована на стадії досудового розслідування.

4. Ухвала про скасування вироку, яким була затверджена угода, або про відмову у скасуванні вироку може бути оскаржена в апеляційному порядку.

5. Умисне невиконання угоди є підставою для притягнення особи до відповідальності, встановленої законом.

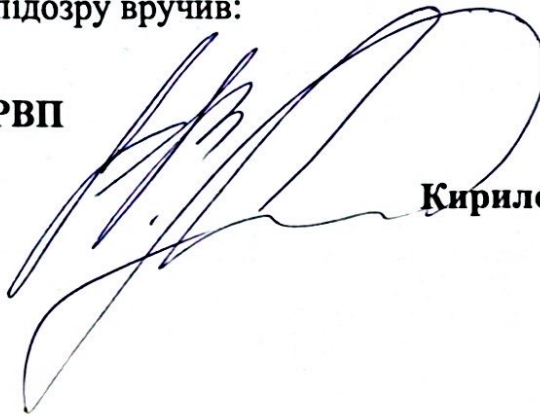
Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки мені вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Ходаковський С.С.

Захисник _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий СВ Бахмутського РВП
ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції**

Кирило ЄВТУШЕНКО